

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو شماره ۳۳

۱۰/۱۰/۰۶

دست رد اکثریت مردم بر سینه انتخابات پارلمانی

انتخابات پارلمانی ۲۷ سنبله بدتر از چند انتخابات گذشته برگزار شد و اکثریت مردم افغانستان دست رد بر سینه این انتخابات زده و آنرا تحریم نمودند. این انتخابات با چنان تقلب، جعل کاری و زورگویی همراه بود که کمتر کسی باور به حداقل درستی این انتخابات دارد. برای برگزاری این انتخابات که بیش از ۱۲۰ میلیون دالر "کمک" خارجی ها بر آن به مصرف رسید و حدود صد هزار نیروهای امنیتی به تأمین امنیت آن موظف بودند، بالاخره با شرکت حدود ۳۰ درصد از مردم افغانستان، برگزاری مسخره ای را به نمایش گذاشت. درین انتخابات که افراد قاتل، زورگو، خونریز، فاسد و وابسته به استخبارات بیرونیان در کنار دهها نفر دیگر شرکت کرده بودند، مردم را با نفرت از شرکت درین انتخابات واداشت، بگذاریم ازینکه بسیاری از مردم، عملکرد پارلمان گذشته را دیده بودند که چه کسانی در آن حضور داشتند و چه کارهای را انجام دادند. به این خاطر با هر که روبرو می شدی بی مکتبی می گفتند «در پارلمان گذشته چه کردند که باز هم رأی بدهیم».

درین کمپاین هزاران دالر به مصرف رسید و هر یک از کشور های بزرگ و منطقه با دادن پول، کوشش نمودند تا عوامل خود را به ولسی جرگه بفرستند. این رقابت در حقیقت نه میان کاندیدان که در پشت پرده میان کسانی بود که به بخشی از کاندیدان پول و امکانات می دادند.

کارت های جعلی، پاک شدن رنگ، خراب بودن سوراخ کن، نبودن مهر برای مهر زدن برگ های رأی دهی، مداخله دست اندرکاران انتخابات در نظر رأی دهندگان، تشویق مردم در کنار سایت های رأی دهی برای دادن رأی به اشخاص خاصی، حتی داخل شدن افراد مسلح زور مداران در مراکز رأی دهی، تخلفاتی بود که به طور گسترده و بلااستثناء در تمام ولایات وجود داشت و برای هر آدم با سواد و بی سواد نشان داد که این انتخابات با چی مداخلات و جعل کاری هائی همراه است و وکلای که از این طریق به پارلمان می روند چه معنی و مفهومی دارند. اینک برای خریداری چنین رنگ های بدل و سوراخ کن های دیسی چه پول هائی به فساد رفته از روی عملکرد آنها می توان تشخیص داد که اگر چنین نمی بود چرا افغانستان دومین کشور فاسد جهان می شد.

مردم افغانستان در پارلمان گذشته دیده بودند که قاتلان فرزندان شان چگونه «منشور مصالحه ملی» را امضاء کرده و در ظاهر با این تصویب دستان شان را که تا شانه در خون ملت افغانستان گور بودند، پاک نمودند و کرزی هم که لحظه ای از مغالزه با قاتلان مردم و جنگسالاران دست بردار نیست؛ بر این منشور مهر گذاشت و آنرا توشیح کرد و فکر می کنند که اگر اینان با پول و زوری که دارند اینبار نیز به پارلمان بروند، چه منشور های دیگری ازین قبیل را به این امضاء خواهند رساند. لذا ضرورت رأی دهی را ندیده و در مجموع نارضایتی های که از عملکرد خارجی ها و دولت نیز نزد مردم وجود دارد، نخواستند به چنین انتخابات پر از تقلب و جعل کاری بروند. بعضی ها فکر میکنند که این کاندیدان با رفتن به پارلمان فقط به فکر حرام و حرام خوری هستند و در صورت رأی دادن به آنها درین حرام خوری سهم خواهند گشت، لذا از دادن رأی ابا ورزیده، سر بی درد خود را پر درد نساختند. اما مطمئناً که کمیسیون تعداد رأی دهندگان را چند برابر بیشتر از اصل آن اعلان خواهد کرد و به خود خواهد بالید.

انتخابات ۲۷ سنبله نشان داد که مردم افغانستان چه نفرتی نسبت به جانیان سی سال گذشته دارند و هر چه که کمیسیون برگزاری انتخابات و بعضی از مداحان پیرو فساد کنونی و شریکان غارت و چپاول با سر و وضع مدنی در رسانه ها تلاش نمودند تا مردم را به نام «مسئولیت ملی» و «پروسه ملی» تشویق به شرکت در آن نمایند، اما چون بسیاری از مردم وضعیت کنونی را شناخته و میدانستند که اینبار نیز بهتر از گذشته دسته گلی به آب نخواهد رفت، لذا بر این همه تبلیغات چلیپا کشیده و از شرکت در انتخابات دست کشیدند. وقتی بسیاری از مردم به این باور بودند که وکیلان پیروز از قبل تعیین شده، چه ضرورتی به شرکت درین انتخابات پر سرو صدای میان خالی داشتند؟ برخی هم در جریان انتخابات وقتی زور گوئی و تقلب ها را به چشم دیدند بدون اینکه رأی بدهند، دوباره به خانه های شان برگشتند.

پارلمان جدید به هیچ عنوان بهتر از پارلمان گذشته نخواهد بود. آنانی که درین کمپاین هزاران دالر پول مصرف کرده اند، با رفتن به پارلمان تلاش خواهند کرد تا هر چه زود تر این پول ها را با مکیدن خون توده های مردم دوباره به دست آورند و مثل وکلای گذشته به قصر ها، لکزیس ها و ده ها نوکر و چاکر برسند، کمتر به پارلمان بیایند و بیشتر به کسب «شریف» کمیشن کاری بپردازند و وزرای «بیچاره» را زیر فشار قرار دهند، به قرارداد ها دست یابند، سرمایه گذاری کنند و با چکر های خارج و در خوش و بش با شبکه های استخبارات بیرونی کیف نمایند.